

ת"פ 64314/01/17 - מדינת ישראל נגד אסף מאיה

בית משפט השלום בפתח תקווה

18 פברואר 2018

ת"פ 64314-01-17 מדינת ישראל נ' מאיה

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אסף מאיה

החלטה

הנאשם, בן 23 שנים, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשני אישומים של אספקת סם והחזקה סם לצריכה עצמית, במחצית השניה של שנת 2016, כאשר מדובר באספקת סם מסוג קנביס במשקל של כ-1 גרם, וזאת בארבע הזדמנויות. כן הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית במשקל כ-14 גרם.

אין חולק כי הערכים הנפגעים הינם המלחמה בנגע הסמים ובריאות הציבור.

בהתאם להסכמה הדיונית, ניתן בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן, ממנו עלתה תמונה חיובית ביותר, של תפקוד תקין, נטילת אחריות והבעת חרטה. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות, הביע נכונות לטיפול והציג מסמכים אודות פגיעה קונקרטית בתעסוקתו העתידית. מהתסקיר עלה כי השימוש בסמים היה על רקע צורך בקבלה חברתית וניתוק מקשיים רגשיים שחווה, בין היתר על רקע גירושי הוריו. האספקה לחבריו גרמה לו לחוש שייכות וקידום מעמדו החברתי, ללא כוונה להפקת רווח כספי וללא מודעות לחומרת העבירה. הנאשם מסר כי מאז הסתבכותו הפלילית, ניתק את קשריו החברתיים עם ספקי סמים, והפסיק את שימושו בסמים, מתוך הכרה בהשפעתה השלילית על תפקודו. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול כדי לבחון לעומק את דפוסיו ההתמכרותיים וקשייו הרגשיים.

הנאשם הציג לשירות המבחן מסמכים על קבלתו למסלול מצטיינים בלימודיו האקדמיים ובקשה להתקבל לתכנית התמחות בחברות מובילות במשק, ביניהן גופים ממשלתיים, אשר העסקה בהם מחייבת עבר נקי.

שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו על רקע חוסר בשלות אישיותית ולא על רקע דפוסי חשיבה עברייניים, וכי ההליכים המשפטיים היוו גורם מרתיע ומציב גבול. כן התרשם שה"מ, כי להליך הטיפול תהיה השפעה חיובית ותרום על הנאשם.

לאור האמור, שירות המבחן סבר כי יש מקום לביטול ההרשעה לצד הטלת צו מבחן למשך שנה ושל"צ בהיקף 250 עמוד 1

שעות.

לאחר קבלת התסקיר, הגיעו הצדדים להסכמה לאמץ את העתירה לצו של"צ בהיקף של 250 שעות, וצו מבחן למשך שנה. המחלוקת הינה לעניין ההרשעה בלבד, כאשר המאשימה עומדת על הותרת ההרשעה על כנה, והסניגור טוען לביטולה.

ראיות לעונש:

הוצגה תעודת שחרור של הנאשם מצה"ל בדצמבר 2015, כלוחם חילוץ והצלה עם התנהגות ראויה לציון, הערכה אישית גבוהה ואות מערכה צוק איתן.

הוצגה תעודת הצטיינות של הנאשם בשנה"ל תשע"ז בלימודי הכלכלה במכללה למינהל.

אמו של הנאשם העידה, כי העבירות נעברו בתקופה משברית קצרה לאחר שחרורו מצה"ל, בה חיפש דרך וכיוון, וכי לאחר חשיפת מעורבותו הפלילית, שהיכתה בהלם את כל המשפחה, לקח את עצמו בידים, הפסיק להשתמש בסם ומתפקד באופן חיובי בכל התחומים. כן מסרה, כי הנאשם לא יוכל לקבל ויזה לארה"ב אם תעמוד ההרשעה על כנה, ולא יוכל לקבל הצעות עבודה רלוונטיות.

טיעונים לעונש:

המאשימה טענה, כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה טענה כי חרף התמונה החיובית העולה מהתסקיר ומדברי אמו של הנאשם, עניינו של הנאשם אינו עומד בכללים שנקבעו בהלכת **כתב** לעניין אי הרשעה, מבחינת חומרת העבירות, ועל כן אין מקום להעדיף את האינטרס האישי של הנאשם על פני האינטרס הציבורי. המאשימה טענה כי עמדתה העונשית בתיק זה מהווה סטייה משמעותית לקולא ממתחם הענישה, ועל כן ביקשה להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית על הנאשם עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות וצו מבחן למשך שנה, וכי הסמים יושמדו.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר במקרה יוצא דופן של נאשם צעיר בעל רקורד של עשייה חיובית במיוחד, הן בשירותו הצבאי, והן בלימודיו האקדמיים. לעניין חומרת העבירות, נטען כי אין מדובר בסחר אלא באספקה של כמויות זעירות בין חברים, וכי הנאשם נטל אחריות כבר משלב החקירה, מסר למשטרה את כל הידוע לו והחל, בשיתוף פעולה עם אמו שפיקחה עליו, בהליך שיקומי של הפסקת השימוש בסם. הסניגור ציין את השינוי בתפיסה ובדרכי ההתמודדות של גורמי האכיפה עם השימוש בקנביס, הדגיש כי מדובר ב"בגיר צעיר" על המשתמע מכך, שעובר תהליך שיקומי מעולה ושעתידו מבטיח.

הוצגה אסופת פסיקה בעבירות דומות וחמורות יותר, שהסתיימו בביטול ההרשעה.

דין:

לאחר ששקלתי את טיב העבירות בהן הורשע הנאשם, שהינן ברף הנמוך מבחינת ביצוען על רקע חברתי, סוג הסם וכמותו, היותו של הנאשם בגיר צעיר והעדר מניע פיננסי או דפוסים עברייניים, מצאתי כי חומרת העבירות אינה שוללת את האפשרות לסיים את התיק בביטול ההרשעה לצד ענישה קונקרטית של של"צ וצו מבחן שיענה על הצורך הטיפולי-שיקומי של הנאשם.

כפי שהוכח, מדובר בנאשם שדרכו התעסוקתית העתידית צופה למרחק, והכתמתו בהרשעה בפלילים עלולה לחסום בפניו אפשרויות תעסוקה רבות ולפגוע בו באופן בלתי מידתי ביחס לחומרת העבירות.

הנאשם עשה מאמצים מירביים ומוצלחים לתקן את הטעות שעשה, ולא עולה כל חשש כי ישוב לבצע עבירות מסוג זה, או להשתמש בסמים.

לפיכך אני מאמצת את המלצת שירות המבחן ומטילה על הנאשם צו מבחן למשך שנה, בתנאים שיקבע שירות המבחן.

של"צ בהיקף 250 שעות, במסגרת שיגבש שירות המבחן תוך 30 יום.

ההרשעה תבוטל.

הסמים יושמדו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, במעמד הצדדים.